

Nr 52

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 10 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m., jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 29 april 1955 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 196, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) förordning angående ändrad lydelse av 10 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt; samt
- 2) förordning med bestämmelser om beräkning av den preliminära skatten vissa år för aktiebolag m. fl.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås en av konjunkturpolitiska skäl betingad höjning av den statliga inkomstskatten för vissa juridiska personer. Förslaget innebär att skatten för aktiebolag höjes från 40 till 45 procent vid 1956 års taxering och till 50 procent fr. o. m. 1957 års taxering. För ekonomiska föreningar höjes skatten från 32 till resp. 36 och 40 procent. Den ökade skatten skall preliminärt erläggas fr. o. m. uppbördsterminen i september 1955.

Genom den föreslagna höjningen beräknas statsskatten enligt 1956 års taxering öka med ungefär 125 miljoner kronor och enligt 1957 års taxering med omkring 250 miljoner kronor. Härav kan ca 200 miljoner kronor beräknas inflyta under budgetåret 1955/56.

De ovannämnda författningsförslagen är av följande lydelse.

1) Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 10 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt

Härigenom förordnas, att 10 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

*Nuvarande lydelse:**Föreslagen lydelse:*

10 §.

2 m o m. Den statliga inkomstskatten utgör:

a) för svenska aktiebolag, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag samt sådana utländska juridiska personer som ej beskattas enligt 1 mom.:

*fyr*tio procent av den beskattningsbara inkomsten, i den mån skatten icke skall beräknas enligt c) här nedan;

b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar *ävensom för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar:*

trettiotvå procent av den beskattningsbara inkomsten;

2 m o m. Den statliga inkomstskatten utgör:

a) för svenska aktiebolag, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag samt sådana utländska juridiska personer som ej beskattas enligt 1 mom.:

*fem*tio procent av den beskattningsbara inkomsten, i den mån skatten icke skall beräknas enligt d) här nedan;

b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar:

*fyr*tio procent av den beskattningsbara inkomsten;

c) för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar:

trettiotvå procent av den beskattningsbara inkomsten;

¹ Senaste lydelse av 10 § 2 mom., se 1952: 378.

Nuvarande lydelse:

c) för försäkringsanstalter, i den mån de driva livförsäkringsrörelse: tio procent av den beskattningsbara inkomsten; samt

d) för andra skattskyldiga än dem som avses i 1 mom. eller under a), b) eller c) här ovan:

femton procent av den beskattningsbara inkomsten.

Vid tillämpningen av bestämmelserna under a) och c) här ovan skall iakttagas att, därest försäkringsanstalt driver jämväl annan försäkringsrörelse än livförsäkringsrörelse, skatten skall beräknas enligt bestämmelsen under c) allenast beträffande den del av anstaltens beskattningsbara inkomst, som efter förhållandet mellan den skattepliktiga nettointäkten av livförsäkringsrörelsen och anstaltens sammanlagda skattepliktiga nettointäkt belöper å livförsäkringsrörelsen.

Föreslagen lydelse:

d) för försäkringsanstalter, i den mån de driva livförsäkringsrörelse: tio procent av den beskattningsbara inkomsten; samt

e) för andra skattskyldiga än dem som avses i 1 mom. eller under a), b), c) eller d) här ovan:

femton procent av den beskattningsbara inkomsten.

Vid tillämpningen av bestämmelserna under a) och d) här ovan skall iakttagas att, därest försäkringsanstalt driver jämväl annan försäkringsrörelse än livförsäkringsrörelse, skatten skall beräknas enligt bestämmelsen under d) allenast beträffande den del av anstaltens beskattningsbara inkomst, som efter förhållandet mellan den skattepliktiga nettointäkten av livförsäkringsrörelsen och anstaltens sammanlagda skattepliktiga nettointäkt belöper å livförsäkringsrörelsen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1956, dock att i samband därmed följande skall iakttagas.

1. Den statliga inkomstskatten skall vid 1956 års taxering samt vid eftertaxering för år 1956 utgöra:

a) för svenska aktiebolag, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag samt sådana utländska juridiska personer som ej beskattas enligt 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt:

fyrtiofem procent av den beskattningsbara inkomsten, i den mån skatten icke skall beräknas enligt d) här nedan;

b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar: trettiosex procent av den beskattningsbara inkomsten;

c) för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar:

trettiotvå procent av den beskattningsbara inkomsten;

d) för försäkringsanstalter, i den mån de driva livförsäkringsrörelse: tio procent av den beskattningsbara inkomsten; samt

e) för andra skattskyldiga än dem som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller under a), b), c) eller d) här ovan:

femton procent av den beskattningsbara inkomsten.

Vid tillämpningen av bestämmelserna under a) och d) här ovan skall iakttagas att, därest försäkringsanstalt driver jämväl annan försäkringsrörelse än livförsäkringsrörelse, skatten skall beräknas enligt bestämmelsen under d) allenast beträffande den del av anstaltens beskattningsbara inkomst, som efter förhållandet mellan den skattepliktiga nettointäkten av livförsäkringsrörelsen och anstaltens sammanlagda skattepliktiga nettointäkt belöper å livförsäkringsrörelsen.

2. Vid eftertaxering för år 1955 eller tidigare år skola äldre bestämmelser äga tillämpning.

2) Förslag

till

förordning med bestämmelser om beräkning av den preliminära skatten vissa år för aktiebolag m. fl.

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Svenska aktiebolag, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag, andra utländska juridiska personer än oskifta dödsbon eller familjestiftelser samt andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar skola utöver den i hemortskommunen påförda preliminära B-skatt, som förfaller till betalning under uppbördsterminerna i september och november 1955 samt januari 1956, senast under uppbördsterminen erlagga ytterligare preliminär skatt med belopp motsvarande tjugoprocent av den i hemortskommunen under uppbördsterminen till betalning förfallande skatten avrundad nedåt till helt hundratal kronor.

Vad nu sagts skall ej gälla, då i anledning av jämkning eller preliminär taxering ny debetsedel utfärdas och den därå upptagna skatten förfaller till betalning första gången under någon av förenämnda uppbördsterminer. I sådant fall skall den i den preliminära skatten ingående statliga inkomstskatten beräknas för annan svensk ekonomisk förening än sambruksförening till trettiosex procent av den till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomsten och för annan i föregående stycke avsedd skattskyldig till fyrtiofem procent av motsvarande inkomst. Därvid skall å debetsedeln antecknas att den skattskyldige icke är pliktig att enligt föregående stycke erlagga preliminär skatt utöver det å debetsedeln angivna beloppet.

2 §.

Det åligger länsstyrelsen eller, i stad med egen uppbördsförvaltning, den lokala skattemyndigheten att å kreditkort avseende preliminär skatt för i 1 § första stycket angiven skattskyldig verkställa den uppräknade debiterade belopp, som svarar mot vad den skattskyldige har att enligt nämnda stadgande erlagga såsom ytterligare preliminär skatt.

3 §.

För skattskyldig, varom i 1 § förmäles, skall preliminär B-skatt, som eljest skolat beräknas enligt 13 § första stycket uppbördsförordningen, för år 1956 utgå med belopp motsvarande den slutliga skatten enligt 1955 års taxering, ökad med tjugufem procent av den däri ingående statliga inkomstskatten, samt för år 1957 med belopp motsvarande den slutliga skatten

enligt 1956 års taxering, ökad med tio procent av den däri ingående statliga inkomstskatten. Därvid skall dock i den slutliga skatten icke inräknas utskiftningskatt, ersättningsskatt eller sådan i uppbördsförordningen icke omnämnd skatt eller avgift, vilken påförts jämlikt bestämmelse i annan författning.

4 §.

Det åligger lokal skattemyndighet att under senare hälften av juli 1955 lämna i 1 § första stycket omförmäld skattskyldig skriftlig underrättelse om vad den skattskyldige enligt samma stadgande har att iakttaga.

5 §.

Vad i denna förordning stadgas har ej avseende å försäkringsanstalter, som uteslutande driva livförsäkringsrörelse.

6 §.

Kungl. Maj:t äger utfärda de närmare föreskrifter, som kunna finnas erforderliga för tillämpningen av denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1955.

Till utskottets behandling har hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

I) de likalydande motionerna I: 538 av herr *Huss* m. fl. samt II: 669 av herrar *Dahlén* och *Braconier*, vari hemställts, »att riksdagen beträffande den föreslagna ändrade lydelsen av 10 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt i vad avser stycket b) måtte besluta att bestämmelsen måtte få följande lydelse: 'b) för andra ekonomiska föreningar än sambruksföreningar och studentkårs kreditkassa och annan därmed jämförlig kreditkassa' och att motsvarande ändring göres i de föreslagna övergångsbestämmelserna; samt *alternativt*, om detta yrkande icke bifalles, b) ändras på ovan föreslaget sätt, dels c) kompletteras med '— — — studentkårs kreditkassa och annan därmed jämförlig kreditkassa' jämte motsvarande komplettering av övergångsbestämmelserna»;

II) de likalydande motionerna I: 539 av herr *Ohlon* m. fl. och II: 668 av herr *Ohlin* m. fl., vari hemställts, »att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 196 med förslag om höjd beskattning för aktiebolag och ekonomiska föreningar m. fl. juridiska personer»; samt

III) de likalydande motionerna I: 541 av herr *Ewerlöf* m. fl. och II: 671 av herr *Hjalmarson* m. fl., vari hemställts,

- »1) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att Kungl. Maj:t förelägger höstriksdagen förslag om upphävande av förordningen om investeringsavgift för år 1955 och av förordningen om avgift vid investering i motorfordon för år 1955 (särskild investeringsavgift) samt
- 2) att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 196.»

Till behandling i detta sammanhang har jämväl upptagits de vid riksdagens början väckta, till bevillningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 108 av herrar *Öhman* och *Helmer Persson* samt II: 140 av herr *Hagberg* i Stockholm m. fl., vari hemställts, »att riksdagen måtte besluta höja den statliga inkomstskatten för svenska aktiebolag m. fl. från 40 till 50 procent».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 108, I: 538, II: 668 och II: 671.

Representanter för vissa av näringslivets huvudorganisationer har på begäran beretts tillfälle att inför utskottet framföra sina synpunkter på den föreliggande frågan. I samband därmed har till utskottet överlämnats en den 12 maj 1955 dagtecknad skrift, vari dessa synpunkter sammanfattats.

Till stöd för de i propositionen framlagda förslagen har *departementschefen* i ovannämnda statsrådsprotokoll anfört följande.

»Vid anmälan tidigare denna dag av frågan om komplettering av rikstatsförslaget för budgetåret 1955/56 och vissa därmed sammanhängande spörsmål har jag lämnat en ingående redogörelse för det rådande ekonomiska läget samt angivit vilka åtgärder som med hänsyn härtill bör vidtagas. En av dessa åtgärder är en höjning av skatten å aktiebolag och ekonomiska föreningar. Angående motiven för denna åtgärd hänvisar jag här till vad jag därvid anförde.

Principen för en höjning av bolagsskatten synes böra vara att företagen åläggas att fr. o. m. andra halvåret 1955 inbetala en högre skatt än som med nuvarande regler ifrågakommer. Detta blir fallet om en högre bolagsskatt beräknas fr. o. m. 1956 års taxering samtidigt som skyldighet införes för företagen att erlægga den högre skatten redan vid preliminärskatteuppbörden under senare hälften av uppbördsåret 1955—56.

Innan jag övergår att närmare ange hur bestämmelserna synes böra utformas må crinras om följande.

Den statliga inkomstskatten för juridiska personer utgår enligt bestämmelserna i 10 § 2 mom. förordningen om statlig inkomstskatt efter följande grunder.

För svenska aktiebolag, svenska försäkringsanstalter, som inte är aktiebolag, samt andra utländska juridiska personer än oskifta dödsbon och familjestiftelser utgör skatten 40 procent av den beskattningsbara inkomsten.

För andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar, sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar utgör skatten 32 procent av den beskattningsbara inkomsten.

Beträffande försäkringsanstalter, i den mån de driver livförsäkringsrörelse, utgör skatten 10 procent av den beskattningsbara inkomsten.

För ideella föreningar och andra förut inte nämnda juridiska personer utgår den statliga inkomstskatten med 15 procent av den beskattningsbara inkomsten.

Beträffande försäkringsanstalt, som driver jämväl annan försäkringsrörelse än livförsäkringsrörelse, beräknas skatten efter 10 procent allenast beträffande den del av anstaltens beskattningsbara inkomst, som efter förhållandet mellan den skattepliktiga nettointäkten av livförsäkringsrörelsen och anstaltens sammanlagda skattepliktiga nettointäkt belöper å livförsäkringsrörelsen.

Vad härefter angår frågan vilka juridiska personer, som bör bli föremål för den skärpta skatten, synes uppenbart att denna skärpning bör gälla svenska aktiebolag och ekonomiska föreningar med undantag för sambruksföreningar. Dock synes försäkringsföretag, som driver livförsäkringsrörelse eller ock sådan rörelse vid sidan av annan försäkringsrörelse, böra undantagas från skattehöjning i avseende å inkomsten av livförsäkringsrörelsen. Skattehöjningen bör vidare — med det undantag som framgår av vad nyss sagts — avse svenska försäkringsanstalter, som inte är aktiebolag, samt de utländska juridiska personer, som beskattas efter samma grunder som aktiebolag. Övervägande skäl torde tala för att inte höja skatten för sparbanker och övriga nu inte särskilt omnämnda juridiska personer.

För att ernå den från konjunkturpolitisk synpunkt avsedda effekten med en skärpt statskatt bör höjningen inte sättas lägre än till 25 procent av den enligt nuvarande regler utgående skatten. Detta skulle innebära en höjning av skattesatsen för aktiebolag och därmed jämställda skattskyldiga från 40 till 50 procent samt för ekonomiska föreningar från 32 till 40 procent. Dessa höjda skattesatser bör fastställas att gälla fr. o. m. 1957 års inkomsttaxering. Vad angår 1956 års taxering synes skattesatsen böra bestämmas till 45 resp. 36 procent, nämligen med hänsyn till att det ökade preliminärskatteuttaget bör ske först fr. o. m. fjärde uppbördsterminen i september 1955.

Jag torde härefter få övergå att beröra frågor av i huvudsak uppbörds- teknisk natur.

Nu ifrågavarande skattskyldiga erlägger den preliminära skatten såsom B-skatt. Denna är av myndigheterna på förhand uträknad och angiven på debetsedlarna. Enligt huvudregeln upptages preliminärskatten till samma belopp, som påförts såsom slutlig skatt enligt nästföregående års taxering. I vissa fall, såsom då den skattskyldige med hänsyn till emotsedda ändrade inkomstförhållanden avgivit s. k. preliminär självdeklaration, är B-skatten uträknad enligt annan och mera exakt grund. Den debiterade preliminärskatten förfaller till betalning med lika belopp under de sex uppbördsterminerna i mars, maj, juli, september och november samt januari på följande år.

Såsom förut framhållits bör den högre skatten inbetalas preliminärt och med början från och med uppbördsterminen i september detta år. Av tekniska skäl torde inte böra ifrågakomma att omdebitera preliminärskatten för 1955 och utfärda nya debetsedlar för senare hälften av uppbördsåret. I stället torde böra förfaras sålunda, att företagen åläggas att vid uppbördsterminerna i september och november 1955 samt januari 1956 inbetala — utöver de belopp som enligt debetsedeln då förfaller till betalning — ytterligare 20 procent av nämnda belopp. Det må framhållas att på den vid debetsedeln fogade skatteanvisning, som vid den särskilda uppbördsterminen användes, finnes en tom rad för tilläggsbetalning, å vilken rad företaget har att anteckna det tillkommande beloppet. Av praktiska skäl torde böra föreskrivas att det ytterligare skattebeloppet beräknas på det å skatteanvisningen angivna, jämkat nedåt till helt hundratal kronor. Om sålunda beloppet å skatteanvisningen är t. ex. 4 511 kronor, uträknas tillägget till 20 procent av 4 500 kronor, alltså till 900 kronor. Å anvisningen summeras beloppen 4 511 kronor och 900 kronor, varefter inbetalas 5 411 kronor.

Uppräkningen med 20 procent ger ett i stort sett korrekt resultat i det fall, då den kommunala utdebiteringen är 10 kronor per skattekrona. Vid annan kommunal utdebitering kan tillägget bli något för högt eller för lågt. Detta torde dock sakna nämnvärd betydelse, då fråga endast är om preliminär skatt, vilken tillika enligt gällande regler beräknas i hög grad schablonmässigt. Möjlighet finnes f. ö. till jämkning av preliminärskatten i särskilda fall. Har jämkning skett eller utfärdas av annan anledning ny preliminärdebetsedel, bör den statliga inkomstskatten uträknas med tillämpning av den högre skattesatsen.

Vidare bör föreskrivas att myndigheterna skall i sina redovisningshandlingar räkna upp den för 1955 debiterade B-skatten med det belopp som den skattskyldige har att ytterligare erlägga. Härav följer att om den skattskyldige underlåter att öka sina inbetalningar på föreskrivet sätt, han omedelbart blir restförd för den bristande inbetalningen.

Till samtliga nu ifrågavarande skattskyldiga bör i god tid utgå meddelanden om vad de har att iakttaga.

Vad härefter angår preliminärskatten för 1956 bör denna redan å B-skattedelarna upptagas till det högre beloppet. En särskild föreskrift här om erfordras och denna bör innebära att för normalfallen den statliga inkomstskatt, som ingår i 1956 års B-skatt, skall beräknas till 125 procent av den statliga inkomstskatten enligt 1955 års taxering.

I avseende å 1957 års B-skatt erfordras en specialregel av innebörd att den statliga inkomstskatt, som skall ingå i preliminärskatten, i normalfallen skall beräknas till 110 procent av den i 1956 års slutliga skatt ingående statliga inkomstskatten.

Det må tilläggas, att vid återgång till nu gällande skattesatser särskilda uppbördsföreskrifter får övervägas.

Inom finansdepartementet har verkställts vissa beräkningar angående den ökning av inkomstskatten för de närmaste åren, som den ifrågasatta skattehöjningen kan antagas medföra. Vid en skattesats av 40 procent för aktiebolag och 32 procent för ekonomiska föreningar har skatten i anledning av 1956 års taxering beräknats bli resp. 1 150 miljoner och 32 miljoner kronor samt vid 1957 års taxering resp. 1 200 miljoner och 33 miljoner kronor. Höjes skattesatsen till 50 procent för aktiebolag och 40 procent för ekonomiska föreningar skulle härav följa att den uträknade skatten blev på grund av 1956 års taxering resp. 1 440 miljoner och 40 miljoner kronor samt på grund av 1957 års taxering resp. 1 500 miljoner och 41 miljoner kronor. Det sagda skulle innebära en ökad skatt enligt 1956 års taxering för aktiebolag med 290 miljoner kronor och för ekonomiska föreningar med 8 miljoner kronor samt enligt 1957 års taxering för aktiebolag med 300 miljoner kronor och för ekonomiska föreningar med 8 miljoner kronor. Dessa beräkningar bygger på verkställda uppskattningar angående inkomstutfallet. Det erinras emellertid om att skatten vid 1956 års taxering i det föregående föreslagits för aktiebolag till 45 procent och för ekonomiska föreningar till 36 procent. Detta reducerar merskatten enligt 1956 års taxering med ca 145 miljoner kronor för aktiebolag och med ca 4 miljoner kronor för ekonomiska föreningar. Den sammanlagda skattehöjningen skulle följaktligen bli omkring 150 miljoner kronor i anledning av 1956 års taxering och 310 miljoner kronor i anledning av 1957 års taxering. Det är inte uteslutet att en höjning av skatteprocenten kan föranleda företagen till större vinstreglerande dispositioner än som eljest skulle ifrågakomma. I vilken omfattning detta kan komma att ske är svårt att bedöma. Därest det i prop. nr 100/1955 framlagda förslaget till ändrad företagsbeskattning antages, kommer å andra sidan möjligheterna till dispositioner av nyss antytt slag att minska. Det torde likväl inte böra ifrågakomma att beräkna skatteökningen till högre belopp än 125 miljoner kronor i anled-

ning av 1956 års taxering och 250 miljoner kronor i anledning av 1957 års taxering. Av den ökade statsskatten kan i runt tal 200 miljoner kronor beräknas inflyta under budgetåret 1955/56.

Det må anmärkas, att vid en återgång till nu gällande skattesatser särskilda bestämmelser bör meddelas i syfte att förhindra att skattskyldig genom omläggning av räkenskapsår erhåller inte avsedda skattelättnader.»

Av innehållet i de i ämnet väckta motionerna må här återgivas följande.

I de likalydande motionerna I:108 och II:140 har till stöd för det i motionerna framförda yrkandet hänvisats till den motivering, som anförts i motionen I:107 i anledning av proposition nr 36 till innevarande års riksdag. Sistnämnda motion behandlades i utskottets betänkande nr 5, till vilket må hänvisas.

I de likalydande motionerna I:538 och II:669 har anförts bl. a., att något enskilt vinstintresse icke förekomme i studentkärs kreditkassa och annan därmed jämförlik kreditkassa samt att utdelningen vore begränsad till vissa kollektiva medlemmar, studentkårer och studentnationer, vilka på sina insatsbelopp erhöle en utdelning som med endast $\frac{1}{2}$ procent överstege sparbankernas inlåningsränta. Motionärerna har vidare framhållit, att kassornas räntemarginal vore utomordentligt knapp, för de statsgaranterade studie- och akademikerlånen endast $\frac{1}{4}$ procent. Övertygande skäl kunde enligt motionärernas mening knappast föreligga för att kreditkassornas arbete skulle ytterligare försvåras genom den i propositionen även för dem föreslagna skärpningen av den statliga inkomstskatten.

Motionärerna i de likalydande motionerna I:539 och II:668 har anført, att den föreslagna skattehöjningen mot bakgrunden av tidigare uttalanden från statsmakternas sida måste betecknas som ett klart avsteg från deklarerade intentioner. Motionärerna erinrar om att då den nuvarande skattesatsen år 1947 fastställdes till 40 procent mot tidigare 32, detta skedde under uttrycklig hänvisning till den då gällande fria avskrivningsrätten. 1949 års skatteutredning hade betonat, att frågan om bolagsskattens höjd väsentligen vore sammankopplad med bolagens möjligheter att skattefritt bilda dolda reserver samt att för det fall bolagens rätt till avskrivning å inventarier eller till nedskrivning av lager skulle bli väsentligt beskuren på ett mera varaktigt sätt, frågan om beskattningens höjd då torde få tagas under omprövning. Det framlagda förslaget om nya regler för företagsbeskattningen innebure enligt motionärerna en skärpning av de ursprungligen som tillfälliga betecknade inskränkningarna i den fria avskrivningsrätten och i rätten till nedskrivning av varulager. Med hänsyn till tidigare utfästelser borde detta närmast ha föranlett ett förslag från departementschefens sida om en sänkning av skattesatsen. Det vore därför helt naturligt att man så

sent som i företagsbeskattningskommitténs betänkande liksom i propositionen nr 100 diskuterat frågan om en eventuell *sänkning* av bolagsskatten; frågan om en höjning hade uppenbarligen ansetts sakna all aktualitet. Kommittén hade ansett sig böra avvisa variationer i skattesatsen som konjunkturpolitiskt medel, och departementschefen hade inte anmält någon avvikande mening. Det nu framlagda förslaget om omedelbar höjning av bolagsskatten belyste därför den planlöshet och villrådighet, som enligt motionärerna i allt högre grad kommit att känneteckna regeringens ekonomiska politik. Motionärerna anslöte sig till ståndpunkten, att en tillfällig höjning av skattesatsen för företagen vore en för konjunkturpolitiska syften föga lämplig åtgärd, som kunde minska obenägenheten att göra utgifter och därför på kort sikt verka inflationsdrivande. Under den närmaste framtiden skulle man få staplade på varandra sådana skattepolitiska åtgärder som den föreslagna skattehöjningen, de nya reglerna för avskrivning å maskiner och andra inventarier samt en allmän investeringsavgift. Detta kunde svårligen vara ändamålsenligt, och tillräckliga motiv för en dylik politik kunde enligt motionärernas mening inte finnas med hänsyn till rådande konjunkturläge. Denna uppfattning styrktes av företagens behov av såvitt möjligt fasta skatteregler, som skapade hållbarast möjliga bas för ekonomisk planering. En mera stabil skattepolitik gagnade i längden företagens utvecklingsmöjligheter och motståndskraft mot konjunkturpåfrestningar och därmed även de anställda.

Liknande synpunkter har anförts i de likalydande motionerna I: 541 och II: 671, i vilka erinrats om att våra möjligheter att möta en allt hårdare internationell konkurrens förutsatte, att vi inte komme efter i fråga om rationell produktion och distribution eller de ekonomiskt-politiska förutsättningarna härför. Det vore inte möjligt att driva en intern politik av direkta ingrepp, om man måste samarbeta och konkurrera med en liberaliserad omvärld. De nu redovisade rubbningarna i ekonomin och riskerna för prisstabilitet och sysselsättning vore endast synliga uttryck för en sedan tio år grundläggande kris i vår ekonomi, under vilken tid en ekonomisk politik drivits efter i princip samma uppläggning som den vilken nu deklarerades. Den i och för sig betydelsefulla omställningen till en mera obunden penning- och räntepolitik vore inte nog för att förändra detta omdöme. Vad som nu enligt motionärernas mening måste komma till stånd vore en fri ekonomisk politik enligt av motionärerna närmare angivna riktlinjer. Dessa vore bland annat en aktiv penningpolitik med rörlig ränta, en successiv och målmedveten skattesänkning för fysiska personer, en förbättring av det frivilliga sparandets allmänna villkor tillika med speciella sparfrämjande åtgärder, avståndstagande från tvångssparande eller en politik som ledde dithän samt beträffande företagsbeskattningen en avveckling av investeringsavgiften, en anpassning av avskrivnings- och lager-

värderingsreglerna efter företagsmässiga hänsyn och fastställande av sådan skattesats som gynnade en stigande produktion till lägsta möjliga kostnad. Vidare tillkomme, att en konkurrensvänlig atmosfär måste skapas genom avveckling av regleringarna på kreditmarknaden och prisområdet, att bostadspolitiken måste omprövas i riktning mot större realism och smidighet så att en press nedåt på bostadskostnaderna kunde uppstå, att räntabilitetskravet borde mera tillgodoses i den offentliga sektorns verksamhet, där även en väsentligt mycket hårdare kostnadskontroll måste tillämpas, att det offentliga utgiftsläget måste sänkas också genom en begränsning av den offentliga verksamhetens omfattning samt att bestämmelserna för sedelutgivningen utformades på sätt som omöjliggjorde för staten att finansiera utgifter genom ökad sedelutgivning. — Mot bakgrunden av denna allmänna uppfattning måste det framlagda förslaget om höjd vinstbeskattning avvisas. Det utginge från den ohållbara föreställningen, att om åtstramande åtgärder inte kunde sättas in mot en sida av samhällsekonomin, man utan vidare kunde flytta över dem så att de riktade sig mot en annan. Detta hade skett utan föregående utredning eller remissförfarande. — Följderna av en höjning av skattesatsen i enlighet med propositionens förslag ovanpå tidigare föreslagna eller beslutade skatteskarpande åtgärder måste givetvis få mycket menliga följder för vårt näringsliv, särskilt beträffande företag som arbetade med utländsk konkurrens. I många fall torde det bli omöjligt för exporterande företag att få avsättning för sina produkter. Resultatet härav måste bli en minskad produktion med åtföljande sysselsättningssvårigheter. — Särskild uppmärksamhet förtjänade det förhållandet att den föreslagna höjningen intagits i de ordinarie skatteförfattningarna. Man hade därför anledning fråga sig, om avsikten verkligen vore att göra skärpningen provisorisk.

I den till utskottet ingivna *skriften från vissa av näringslivets organisationer* framhålles bland annat, att just de från ekonomisk utvecklingssynpunkt skadliga åtgärder, vilka man hade kunnat undvika genom en på ett tidigare stadium genomförd smidig omläggning av politiken, nu blivit aktuella och delvis redan vidtagna. Det vore anmärkningsvärt att åtgärderna i så hög grad kommit att rikta sig mot näringslivets investeringar. Så vore fallet med kreditåtstramningen och räntehöjningen, med investeringsavgiften, byggnadstillståndsgivningen samt de nya reglerna för företagsbeskattningen. Enär de aktuella tendenserna till alltför stor efterfrågan i samhället i första hand sammanhänge med konsumtionsutvecklingen, vittnade åtgärdernas koncentration till det privata investeringsområdet om brist på balans i den ekonomiska politiken, så mycket mer som de generella subventionerna på bostads- och jordbruksområdet alltfjämt innebure en direkt stimulans åt konsumtionen. — Redan utan hänsynstagande till åtstramningen i de permanenta reglerna för företagsbeskattningen bleve

skattebelastningen på företagen genom den i propositionen nr 196 föreslagna skärpningen orimligt hög, för aktiebolagen inte mindre än 56 procent av den beskattningsbara inkomsten vid en kommunal utdebitering av 12 kronor. Lades därtill den skatteskärpning som för vissa företag bleve följden av en framtvingen uppskrivning av varulagren under den därför förutsatta övergångstiden, nådde man upp till skattesatser av rent konfiskatorisk karaktär. Enligt en till skrivelsen fogad bilaga skulle den effektiva skattebelastningen för välkonsoliderade företag kunna komma att utgå med mellan 61 och 77 procent och understundom med ännu högre procental. En sådan straffskatt på företag som i fullt samförstånd med taxeringsmyndigheterna använt de konsolideringsmöjligheter, gällande lag och praxis medgivit, vore icke rimlig och skulle i hög grad accentuera de skadeverkningar, särskilt ur produktivitets- och konkurrenssynpunkt, som vore förbundna med en alltför tyngande företagsbeskattning. Skadeverkningarna skulle inte minst komma till uttryck i ökade svårigheter för företagen att tillgodose sitt kapitalbehov genom att utbjuda aktier till nyteckning. — Den föreslagna höjningen av vinstbeskattningen kunde ej väntas motverka de i dagens läge aktuella inflationstendenserna, vilka främst återfunnes på konsumtionssidan. Först på längre sikt kunde vissa indirekta verkningar på konsumtionen erhållas genom driftsinskränkningar och investeringsminskningar inom företagssektorn. Dessa verkningar vore å andra sidan oroande genom sin produktionshämmande karaktär. För att skapa balans mellan tillgång och efterfrågan borde man nu i stället söka befordra produktionen. Den föreslagna höjningen av skattesatserna ginge således stick i stäv mot det för dagen aktuella konjunkturpolitiska syftet.

Utskottets yttrande

I den förevarande propositionen nr 196 har framlagts förslag om en av konjunkturpolitiska skäl betingad höjning av den statliga inkomstskatten för vissa juridiska personer. Förslaget innebär att skatten höjes för aktiebolag från nuvarande 40 till 45 procent vid 1956 års taxering och 50 procent fr. o. m. 1957 års taxering samt för ekonomiska föreningar från nuvarande 32 till resp. 36 och 40 procent. Den statsfinansiella effekten härav beräknas bli en ökning av statsskatten enligt 1956 års taxering med ungefär 125 miljoner kronor och enligt 1957 års taxering med omkring 250 miljoner kronor, varav i runt tal 200 miljoner kronor kan väntas inflyta under budgetåret 1955/56.

Såsom motivering för den föreslagna, provisoriska skärpningen av vinstbeskattningen har departementschefen i propositionen nr 190 angående komplettering av riksstatsförslaget för 1955/56 anfört, att en dylik skärpning låge i linje med det tidigare redovisade behovet av en ytterligare dämpning av expansionstendenserna i näringslivet. Departementschefen erinrar

om att genom de ändrade regler för företagsbeskattningen — som numera antagits av riksdagen — minskades företagens möjligheter att i högkonjunktur genom anstånd med beskattningen av den faktiska årsvinsten vinna likviditetsförstärkningar. De nya reglerna tillskapade även genom sin konstruktion förutsättningar för en av konjunkturläget betingad variation i utrymmet för vinstreglerande dispositioner eller med andra ord för ett system varigenom underlaget för skatteberäkningen kunde i viss omfattning varieras. Företagsbeskattningskommittén hade framhållit, att det kunde befinnas erforderligt i vissa lägen med ytterligare åtstramningar och hade bland annat pekat på att tillfälliga modifikationer i avskrivningsreglerna kunde göras samt på möjligheten att motverka lagerökningar genom ett tillfälligt avsteg från rätten att nedskryva sådana.

Åtgärder av nu antytt slag — ensamma eller i förening med tillfälliga jämkningar av skattesatsen — kunde, enligt vad departementschefen vidare anfört, utgöra grundvalen för ett system innefattande en av konjunkturväxlingarna betingad rörlig vinstbeskattning. Med ett sådant system läte sig investeringsfondinstitutet i sin nya utformning väl förena. I den mån företagen vid skärpta skatteregler ville i viss omfattning undgå de direkta verkningarna härav genom skattefria avsättningar till investeringsfond, innebure detta endast en ur samhällsekonomisk synpunkt önskvärd utveckling.

Departementschefen framhåller slutligen, att hela detta frågekomplex erfordrade närmare överväganden med sikte på att mera konkret angiva konstruktionen av tänkbara system och möjligheterna att lagstiftningsvägen fastlägga principerna härför. Det vore avsikten att snarast vidtaga en undersökning av dessa spörsmål med sikte på att resultatet kunde föreläggas riksdagen till hösten. När man vid detta senare tillfälle närmare kunde bedöma olika alternativa lösningar vore det möjligt att andra åtgärder på vinstbeskattningens område än den, som för dagen måste väljas, framstode som mera ändamålsenliga. Vidare kunde i detta sammanhang tilläggas, att frågan om konjunkturpolitiska åtgärder på vinstbeskattningens område självklart borde komma under bedömande av den i finansplanen förutskickade kommittén för bearbetning av arbetsresultaten från 1951 års penningvärdeundersökning. Denna utrednings arbete komme dock att få en mera långsiktig karaktär.

Utskottet, som vid sin bedömning av den förevarande propositionen tagit fasta på den provisoriska karaktären av den föreslagna höjningen av inkomstkatten för vissa juridiska personer, kan för sin del ansluta sig till den av departementschefen redovisade uppfattningen om behovet av en dylik åtgärd i nuvarande läge. Med de starka inflationistiska spänningar som för närvarande synes råda i den svenska samhällsökonomin och varom den nyligen framlagda reviderade nationalbudgeten enligt utskottets me-

ning vittnar, anser utskottet det motiverat att de på senare tid vidtagna åtgärderna i kreditåtstramande syfte kompletteras med en tillfälligt skärpt vinstbeskattning. Härigenom nås främst, att de med kreditrestriktionerna avsedda verkningarna erhålles även inom den del av företagsamheten, som till följd av den gynnsamma konjunkturen uppnått en hög likviditet och sålunda inte i nämnvärd grad kan väntas ompröva sitt utgiftsprogram med anledning av åtstramningen på penning- och kapitalmarknaden.

Utskottet har tidigare tagit ställning till en sådan omläggning av de permanenta reglerna för företagsbeskattningen som är avsedd att bättre anpassa denna till en konjunkturutjämnande ekonomisk politiks krav. Full effekt i detta hänseende uppnår de nya reglerna emellertid först sedan den beslutade övergångstiden gått till ända och reglerna varit i kraft under viss tidrymd. Det har vidare förutsatts, att företagsbeskattningen i särskilt tillspetsade konjunkturlägen kan behöva modifieras eller kompletteras. Bland möjligheterna därvidlag har pekats på investeringsavgift, tillfälliga inskränkningar i rätten till avskrivning å nyanskaffade inventarier och särskilda bestämmelser mot lagerökningar. I det nuvarande läget med rådande inflationsrisker delar utskottet departementschefens mening att den erforderliga skärpningen av företagsbeskattningen — utöver den som följer av investeringsavgiften — bör genomföras i form av en tillfällig höjning av skattesatsen. Annat alternativ till en omedelbar skärpning av vinstbeskattningen torde i själva verket för dagen inte finnas.

I propositionen nr 190 angående komplettering av riksstatsförslaget har departementschefen förutskickat, att en undersökning av hithörande frågor snarast möjligt skall verkställas, varvid konstruktionen av tänkbara system skulle mera konkret angivas och möjligheterna prövas att lagstiftningsvägen fastlägga principer härför. Även enligt utskottets mening bör en dylik utredning komma till stånd. Då resultatet härav föreligger, torde en förnyad prövning kunna ske av de lämpligaste vägarna för att uppnå en sådan avvägning av företagsbeskattningen, att den konjunkturpolitiskt mest önskvärda effekten erhålles. Redan med hänsyn härtill anser utskottet att ställning icke nu bör tagas till frågan om varaktigheten av den föreslagna provisoriska skärpningen av vinstbeskattningen; denna fråga är självfallet jämväl beroende av det ekonomiska lägets framtida utveckling. Vidare finner utskottet, liksom departementschefen, det önskvärt att hela problemet om konjunkturpolitiska åtgärder på vinstbeskattningens område kommer under bedömande av den i finansplanen förutskickade kommittén för bearbetning av arbetsresultaten från 1951 års penningvärdeundersökning. Med hänsyn till att kommitténs arbete måste få en långsiktig karaktär bör likväl som nyss nämnts en mera omedelbar översyn av frågan komma till stånd.

Av det anförda framgår, att utskottet biträder det i föreliggande proposition framlagda förslaget. Därmed har utskottet jämväl tagit ställning till de motionsvis framställda yrkandena om avslag å propositionen. Vad vidare

angår det i de likalydande motionerna I: 541 och II: 671 framförda yrkandet om riksdagsskrivelse med begäran om förslag till höstriksdagen om upphävande av förordningen om investeringsavgift för år 1955 och av förordningen om avgift vid investering i motorfordon år 1955 vill utskottet erinra om att dessa förordningar föreskrivits skola gälla endast för innevarande år samt att förordningarna sålunda icke utan förnyat riksdagsbeslut kan bli tillämpliga på förhållandena därefter. I enlighet med det nu anförda avstyrker utskottet de likalydande motionerna I: 539 och II: 668 samt I: 541 och II: 671.

Med sitt ställningstagande till föreliggande proposition har utskottet även tagit ståndpunkt till de likalydande motionerna I: 108 och II: 140, vari yrkats höjning av den 40-procentiga skattesatsen. I den mån förevarande motioner må anses innefatta yrkande, som icke blivit tillgodosett med propositionsförslaget, avstyrker utskottet motionerna härutinnan.

Vad därefter angår den närmare utformningen av förevarande lagstiftning har i de likalydande motionerna I: 538 och II: 669 framställts yrkande av innebörd att studentkårs kreditkassa och annan därmed jämförlig kreditkassa skall i skattehänseende jämsställas med sambruksförening och att skattesatsen sålunda skall utgöra 15 procent. I andra hand hemställer motionärerna, att förevarande kreditkassor skall, i likhet med sparbanker och därmed likställda juridiska personer, bibehållas vid nuvarande skattesats av 32 procent. Utskottet kan givetvis i förevarande sammanhang icke verkställa en omprövning av den relativa skattebelastningen för de med motionerna avsedda kassorna. Ur synpunkten att i en tillfällig lagstiftning av konjunkturpolitisk art såsom den nu förevarande undantagsregler bör inskränkas till klart avgränsade fall, vilket torde gälla i fråga om den föreslagna undantagsregeln för sparbankerna med flera institutioner, anser sig utskottet ej heller kunna förorda bifall till det i de förevarande motionerna I: 538 och II: 669 framställda andrahandsyrkandet. Utskottet vill därvid tillägga, att den ökning i skattebelastningen, som med ett godtagande av föreliggande författningsförslag kommer att inträda för de i motionerna avsedda föreningarna, såvitt utskottet kunnat finna, icke för dem torde få sådan ekonomisk betydelse att ett särskilt beaktande härav i den föreliggande lagstiftningen kan anses uppväga intresset att upprätthålla regler, som icke ger upphov till anspråk på liknande hänsynstaganden från andra skattskyldiga.

Mot de föreslagna författningsbestämmelsernas innehåll har utskottet ingen erinran. Utskottet vill endast tillägga att syftet med de ifrågavarande bestämmelserna, att skattehöjningen får omedelbar effekt, tillgodosetts på så sätt att densamma skall beaktas vid beräkning av preliminärskatten från och med septemberuppbörden innevarande år. Med hänsyn härtill har höj-

ningen av skattesatserna såvitt avser 1956 års taxering begränsats till 45 respektive 36 procent. Den valda anordningen med en på angivet sätt höjd preliminärskatt från och med fjärde uppbördsterminen i år och en skattesats av 45 respektive 36 procent medför, att någon ökad skillnad mellan preliminär och slutlig skatt enligt 1956 års taxering i princip ej skall behöva uppkomma. Några särskilda regler för sådana skattskyldiga som har annat räkenskapsår än kalenderår har i propositionsförslaget icke meddelats och torde ej heller böra ifrågakomma.

Utskottets hemställan

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte — med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 196 samt med avslag å de likalydande motionerna I: 539 av herr Ohlon m. fl. och II: 668 av herr Ohlin m. fl. ävensom de likalydande motionerna I: 541 av herr Ewerlöf m. fl. och II: 671 av herr Hjalmarson m. fl., sistnämnda motioner såvitt i desamma yrkats avslag å propositionen — antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning angående ändrad lydelse av 10 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt; samt

2) förordning med bestämmelser om beräkning av den preliminära skatten vissa år för aktiebolag m. fl.;

B) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 108 av herrar Öhman och Helmer Persson samt II: 140 av herr Hagberg i Stockholm m. fl.,

2) de likalydande motionerna I: 538 av herr Huss m. fl. samt II: 669 av herrar Dahlén och Braconier, ävensom

3) de likalydande motionerna I: 541 av herr Ewerlöf m. fl. och II: 671 av herr Hjalmarson m. fl. i vad de ej behandlats under A),

måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anført och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 19 maj 1955

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Sjö Dahl, Heüman, Spetz*, Gustaf Elofsson, Eriksson, Söderquist, Velander, Möller*, Bengtson* och Falk; samt
från a n d r a kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby*, Sundström, Hagberg i Malmö, Sjölin, Vigelsbo, Allard, Kollberg, Kärlander och Henriksson.

* Icke närvarit vid justering av betänkande t.

Reservationer:

I) av herrar *Spetz, Söderquist, Velander, Kristensson* i Osby, *Hagberg* i Malmö, *Sjölin* och *Kollberg*, vilka ansett, att utskottet bort hemställa,

dels under punkten A),

att riksdagen måtte, med bifall till de likalydande motionerna I: 539 av herr Ohlon m. fl. och II: 668 av herr Ohlin m. fl. samt de likalydande motionerna I: 541 av herr Ewerlöf m. fl. och II: 671 av herr Hjalmarson m. fl., sistnämnda motioner såvitt i desamma yrkats avslag å propositionen, avslå Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 196,

dels ock under punkten B 3),

att riksdagen måtte, med bifall till motionerna I: 541 och II: 671 i vad de ej behandlats under A), i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t ville vid innevarande års riksdags höstsession förelägga riksdagen förslag om upphävande av förordningen den 11 februari 1955 (nr 19) om investeringsavgift för år 1955 samt av förordningen den 11 februari 1955 (nr 21) om avgift vid investering i motorfordon år 1955 (särskild investeringsavgift).

II) av herrar *Spetz, Söderquist, Velander, Kristensson* i Osby, *Hagberg* i Malmö, *Sjölin* och *Kollberg*, vilka, för den händelse det i reservation nr I framförda avslagsyrkandet icke skulle bifallas, med hänvisning till innehållet i de likalydande motionerna I: 538 av herr Huss m. fl. samt II: 669 av herrar Dahlén och Braconier beträffande skattesatsen för studentkärs kreditkassa under punkten A) hemställt,

att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 196 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas samt i anledning av de likalydande motionerna I: 538 och II: 669,

1) antaga det i propositionen framlagda förslaget till förordning angående ändrad lydelse av 10 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt med de ändringar, som framgår av nedanstående såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse.

Utskottets förslag

Reservanternas förslag

10 §.

2 m o m. Den statliga inkomstskatten utgör:

a) för svenska — — — — — här nedan; b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar: fyrtio procent av den beskattningsbara inkomsten; c) för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar: trestitio två procent av den beskattningsbara inkomsten; d) för försäkringsanstalter — — —	b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar eller studentkårs kreditkassa och annan därmed jämförlig kreditkassa: fyrtio procent av den beskattningsbara inkomsten; c) för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar samt studentkårs kreditkassa och annan därmed jämförlig kreditkassa: trestitio två procent av den beskattningsbara inkomsten; å livförsäkringsrörelsen.

Denna förordning — — — här nedan;

b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar: trestitio sex procent av den beskattningsbara inkomsten; c) för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar:	b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar eller studentkårs kreditkassa och annan därmed jämförlig kreditkassa: trestitio sex procent av den beskattningsbara inkomsten; c) för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar:

Utskottets förslag

trettiotvå procent av den beskattningsbara inkomsten;

d) för försäkringsanstalter, — — — äga tillämpning.

Reservanternas förslag

samt studentkårs kreditkassa och annan därmed jämförlig kreditkassa:

trettiotvå procent av den beskattningsbara inkomsten;

2) antaga det i propositionen framlagda förslaget till förordning med bestämmelser om beräkning av den preliminära skatten vissa år för aktiebolag m. fl. med den ändring av 1 §, som framgår av nedanstående lydelse:

1 §.

Svenska aktiebolag, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag, andra utländska juridiska personer än oskifta dödsbon eller familjestiftelser samt andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar eller studentkårs kreditkassa och annan därmed jämförlig kreditkassa skola utöver — — — hundratal kronor.

Vad nu — — — än sambruksförening eller studentkårs kreditkassa och annan därmed jämförlig kreditkassa till trettiosex — — — angivna beloppet.

Särskilt yttrande

av herr *Gustaf Elofsson*, som anfört följande:

Den i proposition nr 196 föreslagna höjda vinstbeskattningen kan från vissa synpunkter ge anledning till tvekan. Sålunda anser jag det ovisst om med den föreslagna åtgärden nås den effekt som enligt motiveringen för densamma åsyftas. En förutsättning härför är enligt min mening, att det klart säges ifrån att lagstiftningen skall ha tillfällig karaktär och sålunda vara tidsbegränsad. Enligt min mening borde detta ha kommit till uttryck i provisoriska bestämmelser med giltighet under ett år. Även om lagstiftningen, sådan den föreligger, icke är till tiden begränsad, ger dock departementschefens och utskottets motivering stöd för uppfattningen att åtgärden är av tillfällig art i avbidan på en skyndsam utredning av hithörande frågor. Jag har under sådana förhållanden ansett mig kunna ansluta mig till utskottsmajoritetens ståndpunkt.